

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 1T/123/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714010441
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:7714010441.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Slavomír Harmóci, na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 10.9.2020 v Michalovciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

JUU.
je vinný

- z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/Tr. zák.,
- z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/Tr. zák.,

p r e t o ž e

dňa 6.11.2013 okolo 15.10 h v Michalovciach, na ulici J.“ sa dopustil verbálneho a fyzického útoku voči príslušníkovi Mestskej polície Michalovce N.i tým spôsobom, že počas vykonávania služobného zákroku hliadkou Mestskej polície v zložení inšp. L., odetej v rovnošate Mestskej polície, na základe oznámenia o nedovolenom parkovaní na parkovisku pri dopravnej značke “PH.I“, na ktorom mieste mal obžalovaný zaparkované osobné motorové vozidlo zn. T.ol obžalovaný vyzvaný na preukázanie svojej totožnosti práve z dôvodu tohto neoprávneného parkovania na uvedenom mieste, na čo nereagoval, ale vulgárnymi výrazmi hrubo urážal príslušníkov hliadky MP. Na opätovnú výzvu príslušníkov MP na preukázanie svojej totožnosti obžalovaný znova nereagoval, na ďalšiu výzvu príslušníka MP iB. na poskytnutie súčinnosti na zistenie totožnosti obžalovaného znova nereagoval, práve naopak po pristúpení do tesnej blízkosti N. - mestského policajta, tohto hrubo urážal vulgárnymi výrazmi, fyzicky ho napadol tak, že strčil mu dlaňou ruky do oblasti ľavého hrudníka a z uniformy na ľavej strane nad označením Mestskej polície mu strhol identifikačný odznak MP, čím spôsobil na uvedenom mieste uniformy upínania tohto znaku jej roztrhnutie, pričom bol obžalovaný vyzvaný inšp. L., aby strpel úkony počas prejednávania priestupku, na čo obžalovaný nereagoval a snažil sa z uvedeného miesta odísť, preto boli príslušníkmi MP voči obžalovanému použité donucovacie prostriedky - hmaty a chvaty, čím poškodenému iB. - mestskému policajtovi spôsobil zranenia a to pomliaždenie prednej steny ľavej polovice hrudníka s podkožnou krvnou podliatinou bez práceneschopnosti a poškodenej strane Mesta Michalovce poškodením uniformy príslušníka MP spôsobil škodu vo výške 86,34 €,

t e d a

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,
- dopustil sa slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti, najmä tým, že napadol iného,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 323 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/Tr. zák., § 37 písm. h/Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. f/ Tr. zák. súd obžalovanému ukladá primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze verejne sa ospravedlniť poškodenému L.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodené mesto Michalovce a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 8.8.2014 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Michalovciach obžalobu na Y. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní, ktoré súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného na jeho výslovnú žiadosť, bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že uvedeného dňa 7.11.2013 sa vracal v poobedňajších hodinách medzi 14.00 h až 15.00 h k svojmu vozidlu, kde pristúpil k miestu vodiča, otvoril dvere, nasadol do vozidla, kde v tom k nemu pristúpil mestský policajt T., ktorý sa ho opýtal, či je to jeho vozidlo. Keď mu to potvrdil, opýtal si od neho doklad totožnosti, ktorý však potreboval nájsť vo vozidle, preto mienil zatvoriť dvere, v čom mu T. zabránil a vyzval ho, aby vystúpil z vozidla a nadiktoval svoje údaje o totožnosti jeho kolegovi P., čomu obžalovaný vyhovel. Pri diktovaní údajov si všimol, že P. nemá pripnutý odznak na služobnej rovnošate, preto sa obrátil na T., ktorý tento odznak mal a naspäť sa opýtal P., prečo odznak na rovnošate nemá. Tento na otázku reagoval tým, že odznak vybral z nohavíc. Obžalovaný nato pristúpil k vozidlu, kde si chcel vybrať fotoaparát a celú situáciu zdokumentovať. Fotoaparát vybral z prednej sedačky spolujazdca, tento dvihol nad hlavu oboma rukami a snažil sa situáciu zdokumentovať. Pritom si obžalovaný všimol prichádzajúcu motorizovanú hliadku mestskej polície, načo ho T. vyzval, aby položil ruky na strechu svojho vozidla a spoločne so P. vykonali jeho osobnú prehliadku, načo k nemu došla motohliadka, za chrbtom mu nasadili putá a odviekli do služobného vozidla, ktorým bol prevezený na útvar Mestskej polície Michalovce. Po príchode do vyšetrovacej miestnosti zostal obžalovaný spútaný, kde v miestnosti s ním zostal T., ktorého obžalovaný požiadal, aby mu sňal putá, čomu vyhovel, kde následne sa snažil obžalovaný použiť fotoaparát, ktorý mal pri sebe čo T. značne rozčúlilo, preto zavolať ďalšieho mestského policajta z vedľajšej miestnosti, ktorý mu fotoaparát odobral z obavy, aby fotoaparátom obžalovaný nezaútočil, pričom mu znova boli nasadené putá. Medzičasom T. napísal nejaké úradné záznamy, načo ho vystriedal P., ktorý rovnako písal nejaké záznamy, kde po tomto došiel X.k, kde obžalovanému prišlo zle, odpadol z lavičky, kde sa mu snažili zavolať prvú pomoc, o ktorú obžalovaný žiadal, pričom do miestnosti postupne vošli MH., ktorí obžalovaného zdvihli zo zeme, kde L. mu podal pohár s vodou a uviedol, že žiadna prvá pomoc nebude volaná. Asi po hodine na mestskú políciu došiel vyšetrovateľ X., ktorý žiadal o prípravu podkladov od službukonajúceho policajta s tým, že sa vrátil zhruba po 2 až 3 hodinách. Tam mu bolo oznámené, že bude vykonaná ohliadka miesta činu, pri ktorej chcel byť obžalovaný prítomný, avšak nebolo mu v tom vyhovené. Keď sa vyšetrovateľ vrátil, umožnil obžalovanému fotoaparát odložiť do auta a vybrať si svoj telefón. Týmto obžalovaný zavolať svojmu otcovi, ktorého oboznámil s tým, že ho zadržáva mestská polícia z neznámych dôvodov, pričom kričal smerom k mestu, aby si ľudia všimli, čo sním robia mestskí policajti. Neskôr sa od otca dozvedel, že zásah policajtov videli aj ďalší dvaja svedkovia a to T. a jeho kolega W. V rámci výpovede obžalovaný zdôraznil, že uposlúchol a reagoval na všetky výzvy policajtov, pričom poprel, aby voči nim použil nejaké vulgárne alebo oplzlé slová. Rovnako poprel, aby udrel niektorého z mestských policajtov do hrudníka, resp. aby poškodil uniformu policajtovi P.. Zdôraznil, že celú situáciu a služobný zákrok si chcel zdokumentovať fotoaparátom, nakoľko policajt P. nemal služobný odznak, ktorý v zmysle zákona musí mať, preto obžalovaný mal vôbec pochybnosť o jeho príslušnosti, nakoľko sa policajti nepredstavili ako príslušníci mestskej polície.

V rámci hlavného pojednávania sa obžalovaný po odročení dostavil na hlavné pojednávanie, kde využil svoje právo a vypovedal na hlavnom pojednávani, kde vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 6.11.2013 potom, čo prišiel k svojmu motorovému vozidlu, ktoré mal odparkované na parkovisku pri K. podľa vzoru pred ním parkujúcich vozidiel, pri tomto si všimol dvoch mestských policajtov, ktorí sa medzi sebou rozprávali. Vtedy sa snažil nastúpiť do vozidla, kde k nemu pristúpil T. - jeden z policajtov, ktorý sa ho opýtal, či je to jeho vozidlo a vyzval ho k predloženiu dokladov totožnosti. Tieto si však obžalovaný začal hľadať vo vozidle, kde z tohto dôvodu chcel privrieť dvere vozidla, keďže zrejme ich mal vo dverách, kde vtedy ho Maňo vyzval, aby z vozidla vystúpil a nadiktoval svoje osobné údaje jeho kolegovi P. Výzve vyhovel, z vozidla vystúpil a začal diktovať údaje P. kedy si všimol, že tento nemá pripnutý odznak mestskej polície, preto sa ho na ten odznak opýtal. Nato P. reagoval tým, že odznak si vytiahol z vrečka nohavíc a ukázal ho obžalovanému. Keď to obžalovaný videl, chcel to zdokumentovať fotoaparátom, ktorý si vybral z auta a keď ho dvíhol nad hlavu v úmysle zdokumentovať situáciu, vtedy ho T. začal tlačiť na dvere vozidla, kde obžalovaný dvere odtláčal, pričom ho vtedy T. vyzval, aby si položil ruky na strechu vozidla. Po krátkom čase na uvedené miesto došla ďalšia hliadka mestskej polície, kde T. pristúpil k obžalovanému, vzal ruky obžalovaného, ktoré mal na streche vozidla, založil ich za chrbát obžalovaného a nasadil mu putá. V tom čase sa k obžalovanému začali mestskí policajti správať brutálne, hodili ho do auta a odviezli na ďalší výsluch na mestskú políciu. Tam bol obžalovaný usadený na lavicu, kde sa striedali policajti, ktorí si písali úradné záznamy. Medzičasom mu policajt O. odobral fotoaparát z obavy, aby niekomu týmto neublížil. Po príchode vyšetrovateľa bol podrobený kontrole na prítomnosť alkoholu v dychu, kde vtedy mu boli sňaté putá. Obžalovaný počas pobytu na mestskej polícii žiadal o privolanie záchranky, ktorá mu privolaná nebola a bol mu ponúknutý len pohár vody. Podotkol, že počas kontroly policajtovi pri jeho vozidle sa títo správali k nemu vulgárne a zo strany mestských policajtov bol na neho vyvíjaný tlak. Tak tomu bolo aj počas marca roku 2014, keď sedel na námestí a zbadal prichádzajúcu motorovú hliadku mestskej polície, pričom začal utekať zo strachu pred políciou. V tom z auta vyskočil pán L., ktorý sa rozbehol za obžalovaným, tohto dobehol a nasadil mu putá a to bezdôvodne, pričom mu iba povedal, že sa poznajú a kvôli obžalovanému musí teraz chodiť po súdoch. V rámci výpovede obžalovaný zdôraznil, že vyhovel všetkým výzvam mestskej polície, týmto vykal, pričom oni mu tykali a voči týmto sa nedopustil žiadneho fyzického útoku. Na ich vulgárne slová taktiež nereagoval. Pri služobnom zákroku policajt P. nemal služobný odznak, pričom však obžalovaný si na jeho uniforme žiadne poškodenie nevšimol. Policajt T. služobný odznak mal. V závere výpovede obžalovaný uviedol, že v čase zákroku mestskej polície bol práceneschopný a bol pod liekmi, čo oznámil aj mestským policajtom, ktorí nato reagovali iba smiechom. Podľa názoru obžalovaného došlo zo strany mestských policajtov k prekročeniu ich právomocí, kde sa obžalovaný chcel na ich konanie sťažovať, pričom žiadal o privolanie nadriadeného, čomu nebolo vyhovené. Neskôr na týchto podal trestné oznámenia.

Na hlavnom pojednávani bol vypočutý svedok JD., ktorý ako zástupca poškodeného mesta Michalovce uviedol, že uniformy mestskej polície nemajú svoje identifikačné čísla a nie sú nimi označené, pričom uniforma, ktorá bola roztrhnutá nebola schopná ďalšieho užívania, keďže nie je možné, aby policajt nosil roztrhnutú alebo zašitú bundu.

Bol vypočutý taktiež svedok T., ktorý uviedol, že dňa 6.11.2013 mal službu na úrazovej chirurgii v Michalovciach, kde v rámci služby vyšetril poškodeného L., kde zistil objektívne zranenie a to pomliaždenie prednej strany hrudníka s podkožným hematómom vo veľkosti 7x7 cm, pričom poškodený uviedol, že bol inzultovaný inou osobu udretím do hrudníka. V rámci svojej výpovede svedok uviedol, že na ambulancii úrazovej chirurgie sú do služieb zaraďovaný lekári so špecializáciou traumatológ, chirurg a ortopéd, kde rozpis služieb pripravuje primár traumatológie, ktorý je zároveň námestníkom nemocnice.

Na hlavnom pojednávani bol vypočutý tiež svedok T., ktorý zotrval na záveroch ním podaného odborného vyjadrenia, kde uviedol, že tento vypracoval na podkladoch, ktoré mal k dispozícii zo strany polície, kde mal k dispozícii aj výpoveď poškodeného. V rámci svojej výpovede ďalej konštatoval, že pri údere, resp. tupom násilí pôsobiacom na oblasť hrudnej steny s minimálnou intenzitou, nezvykne v oblasti kožného krytu zanechať známky vonkajšieho poranenia. Podotkol však, že aj drobnému postrčeniu človeka môže predchádzať silný úder do hrudníka. K bodovému ohodnoteniu bolestného svedok uviedol, že čo sa týka pomliaždenia hrudnej steny zákon pozná iba položku 76 a to pomliaždenie ťažšieho stupňa, pod ktoré bolo toto zranenie zaradené, avšak keďže toto zranenie nevykazovalo zranenie ťažšieho stupňa, ale išlo o ľahší charakter zranenia, preto využil aj § 3 ods. 3 zákona na zmiernenie bodového hodnotenia a priznal iba 5 bodov z celkovo 15, pričom existujú aj iné položky, pod ktoré by bolo možné zranenie zaradiť, avšak svedok zvolil práve takúto možnosť, keďže išlo o pomliaždenie hrudníka. V závere svojej

výpovede svedok uviedol, že pre vznik pôsobiaceho vonkajšieho násillia nie je dôležité postavenie osôb a ich vzdialenosť, napr. 10 cm od seba, ale rýchlosť a sila, ktorú vyvinie horná končatina vo vzdialenosti od začiatku úrazového mechanizmu až po dopad na oblasť kožného krytu. Strčenie v ponímaní svedka podľa jeho názoru nezanecháva žiadne známky vonkajšieho poranenia.

Bol vypočutý poškodený L., ktorý v rámci svojej výpovedi uviedol, že dňa 6.11.2013 bol spoločne s kolegom T. vyslaný na J., kde malo stáť vozidlo T. na mieste vyhradenom pre taxi službu J.. Po príchode na uvedené miesto svedok začal vypisovať lístok - predvolanie pre neprítomného vodiča a jeho kolega T. fotoaparátom monitoroval vozidlo. Počas vypisovania predvolania si svedok všimol, že k vozidlu pristúpil mladý muž, kde vozidlo otvoril, nasadol do vozidla a zatvoril dvere. Tento aj vozidlo naštartoval, trochu s ním cúvol, kde T. tohto vyzval, aby zastavil a vystúpil z vozidla. Na výzvu zareagoval, zastavil vozidlo a vyšiel z vozidla, kde T. tohto vyzval, aby predložil doklady totožnosti. Uvedený muž na výzvu oznámil, že doklady nemá, preto bol ďalej vyzvaný, aby údaje nadiktoval, čo tohto značne rozčúľilo a odvtedy začal obom vulgárne nadávať. Následne tohto svedok vyzval k poskytnutiu osobných údajov, ktoré mu nadiktoval, kde počas toho ako tieto diktoval, pristúpil bližšie k svedkovi, čo si všimol až keď zodvihol hlavu, kde tento muž sa od svedka nachádzal v tesnej blízkosti, pričom ich nosy boli skoro pri sebe a vtedy mu opäť vulgárne vynadal, pričom vzápätí nasledoval úder zo strany tohto muža vedený do ľavej časti hrudníka do oblasti, kde mal svedok pripnutý odznak mestskej polície so služobným číslom. Po tomto údere muž odstúpil, pozrel sa na kolegu, znova na svedka a tohto sa opýtal, kde má služobný odznak, načo mu svedok odpovedal, že mu ho teraz strhol. Uvedený muž nato reagoval vetou „to mi musíte dokázať vy chují“. Ešte pred nadiktovaním údajov, keďže uvedený muž bol značne podráždený, svedok vysielacťou privolať posilu - motohliadku, keďže sa domnieval, že s týmto mužom môžu byť problémy. Po jeho napadnutí na miesto dorazila motohliadka, kde člen motohliadky pán L. sa obrátil na svedka s otázkou čo sa deje, keďže si na ňom všimol roztrhnutú uniformu. Po príchode motohliadky sa uvedený muž snažil dostať do vozidla a s uvedeným vozidlom odísť, čo sa mu však nepodarilo. Svedok stál medzi týmto mužom a vozidlom, ktoré malo otvorené dvere, pričom obžalovaný ho tlačil rukou, aby sa uhol. To sa mu však tiež nepodarilo. Následne sa pokúšal z miesta odísť a prejsť cez dvoch príslušníkov motohliadky, čo sa mu taktiež nepodarilo, kde vtedy príslušníci motohliadky zakročili a voči uvedenému mužovi použili donucovacie prostriedky. Svedok podotkol, že uvedený muž bol opakovane upozornený nato, že je povinný strpieť úkony s objasňovaním priestupku, načo nereagoval. Následne hliadka naložila tohto muža do služobného vozidla a predviedla na mestskú políciu, kde sa následne dostavil peši aj svedok, pričom stálej službe oznámil, čo sa odohralo. Po oznámení odišiel na ošetrovanie, nakoľko po údere pociťoval bolesti v oblasti hrudníka. Svedok podotkol, že úder bol vedený do odznaku, ktorý má skrútku s hrotom a v mieste úderu svedok pociťoval stále bolesti. Ošetrovanie vyhľadal v Nemocnici Štefana Kukuru. K správaniu sa uvedeného muža svedok uviedol, že podľa názoru svedka bol tento pod vplyvom nejakej omamnej alebo návykovej látky, čomu zodpovedalo jeho správanie, ktoré nebolo normálne. U tohto sa striedali návaly hnevu so smiechom, nepríčetným pohľadom, kde tento bezdôvodne búchal vecami. V závere výpovedi svedok uviedol, že pri služobnom zákroku bol oblečený v tmavomodrej bunde mestskej polície s tmavomodrými nohavicami a šiltovkou so šachovnicou vpredu a nápisom mestská polícia. Rovnako bol oblečený aj jeho kolega. Na uniforme na chrbte je umiestnený taktiež veľký nápis mestská polícia, kde takýto nápis je tiež na prednej časti uniformy, teda uvedený muž musel vedieť kto s ním jedná, teda že jedná s príslušníkmi mestskej polície. Počas objasňovania priestupku svedok mal na uniforme pripnutý odznak, ktorý nosí stále, pričom uniformu nemal poškodenú. Svedok v závere výslovne zdôraznil, že hoci vo svojej druhej výpovedi, ktorú uviedol v prípravnom konaní uviedol, že bol zo strany obžalovaného strčený. Takéto slovo použil iba ako odpoveď na otázku vyšetrovateľa. Podotkol, že zo strany obžalovaného voči jeho osobe išlo o úder. Pri tomto údere obžalovaný udrel svedka pravou rukou do oblasti, kde mal pripnutý odznak, následne ruku odťahoval späť, pričom akoby schytil odznak a tento odtrhol.

Z dôvodu rozporov po výpovedi svedka - poškodeného L. na návrh obhajcu bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, kde na vysvetlenie rozporov tento uviedol, že niektoré skutočnosti na hlavnom pojednávaní nespomenul iba preto, že si nato nespomenul vzhľadom na odstup času, keďže od skutku uplynul viac ako jeden rok, pričom podotkol, že aj z fotografií, ktoré boli v tejto trestnej veci vyhotovené je zrejmé, že uniforma bola roztrhnutá, akoby smerom nadol. Odtrhnutý odznak našiel na zemi, tento zdvihol a zobral ho so sebou, keď odišiel za uvedeným mužom na mestskú políciu. Odtrhnutie odznaku nijakým spôsobom nezdokumentoval, nakoľko v danom prípade bola situácia značne vyhrotená, túto museli nutne riešiť a dokumentovať odtrhnutý odznak ho nenapadlo.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka L. a obžalovaného Y. a súd vykonal konfrontáciu postavením tvárou v tvár, kde obe konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach.

Svedok O. vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 6.11.2013 bol členom hliadky mestskej polície s L., kde boli stálou službou vyslaní na preverenie oznámenia o dopravnom priestupku, ktorého sa mal dopustiť vodič vozidla a to stáť na vyhradenom mieste. Po príchode začali uvedené skutočnosti dokumentovať, kde v tom čase v smere od mesta pristúpil k vozidlu neznámy muž, neskôr stotožnený ako Y. ktorý nastúpil do vozidla. Tohto však vyzvali, aby vystúpil z vozidla a preukázal svoju totožnosť k čomu bol vyzývaný opakovane. Doklady nepredložil, preto na výzvu nadiktoval svoje generálie, kde bol následne lustrovaný cez stálu službu. V rámci výzvy k poskytnutiu týchto údajov uvedený muž pristúpil ku kolegovi svedka P. a tohto napadol a to tak, že tohto udrel a strhol mu jeho identifikačné číslo, teda odznak mestskej polície. Vtedy svedok zaregistroval cinknutie, keď odznak spadol na zem. Medzitým bola privolaná motohliadka mestskej polície, kde svedok nevedel presne uviesť, kto túto hliadku privolať. Po príchode hliadky bol obžalovaný spacifikovaný, naložený do auta a predvedený. K jeho spacifikovaniu a predvedeniu došlo z dôvodu, že zaútočil na verejného činiteľa, bol agresívny a pokračoval vo svojom ďalšom konaní. Svedok zdôraznil, že počas týchto úkonov im uvedený muž vulgárne nadával. Po jeho predvedení na mestskú políciu obžalovaný pokračoval vo svojom arogantnom a drzom správaní, kde tento podľa názoru svedka bol pod vplyvom alkoholu alebo inej látky, preto bola požiadaná hliadka štátnej polície o vykonanie kontroly na zistenie alkoholu. V rámci svojej činnosti bol svedok a jeho kolega oblečení v služobných uniformách a to tmavomodrej bunde, nohaviciach a čiapke, všade s viditeľným označením mestská polícia. Svedok rovnako poprel, aby v súvislosti s jeho svedeckou výpoveďou dochádzalo k jeho nejakému ovplyvňovaniu. Pripustil, že sa stretol s otcom obžalovaného a rozprával sa s ním o skutku, keďže ho tento o to požiadala, kde tomuto objasnil o aký skutok ide a čo sa tam odohralo.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka O. a obžalovaného JD. súd vykonal konfrontáciu postavením tvárou v tvár, kde obe konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach.

Pred súdom bol vypočutý aj svedok H., ktorý uviedol, že dňa 6.11.2013 bol členom motohliadky spoločne s kolegom L., kde boli privolaní na miesto činu rádiostanicou pešej hliadky, ktorá tam riešila priestupok v súvislosti s parkovaním. Po príchode na miesto zbadali motorové vozidlo T. a pri ňom neznámeho muža, neskôr stotožneného ako Y., kde sa tam rovnako nachádzala pešia hliadka. Po vystúpení z vozidla svedok zaregistroval, že uvedený muž sa správa arogantne, vulgárne nadáva tam prítomným a na výzvu k predloženiu osobných dokladov odmieta reagovať. Bol preto opakovane vyzývaný na predloženie dokladov, kde sa pokúšal ujsť z miesta a predrať sa pomedzi kolegov svedka do vozidla, čomu však zabránil policajt L. a postavil sa medzi tohto muža a vozidlo. Po celý čas tento muž pokračoval v nadávkach, uvádzal, že je právnik, neuposlúchol výzvu, bol agresívny, preto došlo k jeho spacifikovaniu a predvedeniu na mestskú políciu. Počas predvedenia svedok sedel pri obžalovanom vzadu, aby nedošlo k zraneniu príslušníka mestskej polície alebo samotného predvádzaného. Pri samotnom služobnom zákroku bol oblečený v uniforme mestskej polície, na ktorej mali taktické vesty čiernej farby s viditeľným označením mestská polícia. Kolegovia z pešej hliadky boli rovnako v uniformách, kde u kolegu P. si svedok všimol roztrhnutú bundu načo sa ho aj opýtal, kde tento mu uviedol, že bol udretý obžalovaným, ktorý mu strhol odznak. V závere výpovede podotkol, že celý priestupok sa snažili s obžalovaným riešiť kľudnou formou v domnení, že ako právnik si musí byť vedomý, že sa dopúšťa aj útoku na verejného činiteľa. Tento však nato reagoval opäť arogantne.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka H. a obžalovaného JD. súd vykonal konfrontáciu postavením tvárou v tvár, kde obe konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach.

Taktiež bol vypočutý svedok T.z, ktorý uviedol, že dňa 6.11.2013 vykonával službu ako príslušník mestskej polície, člen motorizovanej hliadky. Počas služby bol ustrojený v uniforme mestskej polície a to v modrej uniforme s viditeľným označením mestská polícia. Mal na sebe bundu, nohavice a šiltovku. Čo sa týka uvedeného skutku, pešou hliadkou boli požiadaní, aby sa dostavili na uvedené miesto, kde bol prejednávaný priestupok, pričom sa tam mal nachádzať muž, ktorý bol agresívny a nespolupracoval. Po príchode na miesto a vystúpení z vozidla si svedok všimol na kolegovi poškodenú bundu uniformy, preto sa ho opýtal čo sa stalo, kde mu tento uviedol, že bol udretý tam prítomným pánom Z., kde pri tomto údere mu stihol odtrhnúť odznak. Rovnako si svedok hneď po vystúpení z vozidla všimol aj neprímerané správanie sa obžalovaného Z. a tento bol agresívny a vulgárny. Opakovane všetkým vulgárne nadával, pričom sa vyhrážal, že je právnik a nechá ich všetkých vyhodiť. Rovnako sa vyhrážal

taktiež svojim bratom, ktorý má pracovať na Ministerstve vnútra alebo obrany. Rovnako tento chcel odísť z miesta, kde bol prejednávaný priestupok, snažil sa nastúpiť do motorového vozidla, strkal do kolegov svedka, ktorí sa mu snažili v tom zabrániť. Rovnako sa pokúsil odísť z miesta peši, v čom mu zabránil T. spoločne so svedkom, pričom neustále obžalovaný používal vulgárne nadávky. Keď obžalovaný sa predieral pomedzi svedka a kolegu T., títo prikrčili k hmatom a chmatom sebaobrány v zmysle zákona, tieto použili voči pánovi Z.i, nasadili mu putá, naložili do služobného vozidla a predviedli na mestskú políciu. Po predvedení obžalovaného na políciu bola u tohto vykonaná osobná bezpečnostná prehliadka, kde všetky jeho veci mu boli odňaté.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka T. a obžalovaného Y.úd vykonal konfrontáciu postavením tvárou v tvár, kde obe konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach, pričom svedok T. nad rámec svojej výpovede uviedol, že obžalovaný bol predvedený na mestskú políciu aj v marci 2014, kde vtedy mal hliadku s kolegom U., kde boli vyslaní preveriť dvoch sediacich mužov pred bývalým OC Elán. Po pristúpení k týmto osobám začala jedna z týchto osôb z ničoho nič utekať, kde svedok začal bežať za ňou smerom na parkovisko, smerom na ulicu Y. kde sa mu táto osoba stratila. Tam však iná neznáma osoba svedkovi ukázala miesto, kde sa uvedená osoba ukryla, kde medzičasom k nemu dobehol aj jeho kolega. Z tohto dôvodu si zasvietili na uvedené miesto a pod kríkmí našli ležať osobu - obžalovaného. Vzhľadom k správaniu sa obžalovaného a jeho útoku nadobudli podozrenie, že vec, ktorú mal pri sebe pochádza z krádeže, preto túto zaistili. Tomuto boli taktiež nasadené putá v zmysle zákona, keďže bola obava z možného útoku.

Svedok N. uviedol, že dňa 6.11.2013 bol služobne zaradený do stálej služby na mestskej polícii, kde počas služby prijímal všetky oznámenia prichádzajúce na mestskú políciu. Tak tomu bolo aj pri oznámení v súvislosti s parkovaním na vyhradenom mieste pre taxi službu, kde uvedené oznámenie prijal a na miesto vyslal pešiu hliadku k prevereniu oznámenia. K samotnému skutku zaregistroval iba hlásenie pešej hliadky, ktorá rádiostanicou požiadala prostredníctvom stálej služby o privolanie motohliadky, keďže došlo k útoku na člena hliadky, pričom sa malo jednať o fyzický útok. Voči komu bol útok smerovaný hliadka do vysielacky neupresnila. Žiadosti hliadky bolo vyhovené a na miesto bola vyslaná motohliadka. Po predvedení pána Z. na mestskú políciu si svedok všimol jeho správanie, ktoré bolo zaujímavé, keďže u tohto sa striedali návaly zlosti a návaly smiechu, plaču, kde tento neprestajne vulgárne nadával a vyhrážal sa vyhodnením z roboty. Svedok nevenoval obžalovanému bližšiu pozornosť, keďže aj naďalej musel vybavovať ďalšie hlásenia prichádzajúce na mestskú políciu. Podotkol, že členovia hliadky boli oblečení v tmavomodrej uniforme s viditeľným označením príslušníkov mestskej polície, kde okrem odznaku je nápis mestská polícia aj na čiapke a uniforme. Pri kontrole ustrojenosti hliadky boli všetci členovia hliadky riadne ustrojení, uniformy mali v poriadku, bez poškodenia a rovnako mali služobné odznaky. Ku kamerovému systému sa svedok vyjadril, že tento majú na starosti dve pracovníčky mestskej polície, ktoré sú civilnými zamestnankyňami, kde tieto sledujú záznam z kamier, pričom pri určitých pochybnostiach si privolajú stálu službu k vyhodnoteniu záznamu, kde táto zvaží potrebu vyslania hliadky a taktiež zvaženia toho, či dochádza k páchaniu priestupku alebo trestnej činnosti. V uvedenom čase kamerový systém riadne fungoval, avšak svedok nevedel uviesť, či fungovali všetky jeho kamery, nakoľko je možné, že niektorá z kamier kamerového systému nefunguje. V prípade, ak niektorá z kamier nefunguje, uvedené pracovníčky túto skutočnosť poznačia a odovzdajú ich smene, ktorá prichádza po nich. Záznamy kamerového systému sú archivované na hardisk po dobu 1-2 týždňov. V závere výpovede svedok uviedol, že všetky oznámenia na mestskú políciu prijíma stála služba a tieto zapisuje do poznámkového zošita. Jednotlivé úkony hliadok, či už kontrol alebo riešenie priestupkov si táto zapisuje do denného hlásenia, z ktorého je zrejmá celá činnosť hliadky v uvedený deň. Pokiaľ má svedok vedomosť, uvedený deň hliadka v zložení L. neriešila žiaden iný incident, ktorý by predchádzal incidentu s pánom Z. kde by mohlo dôjsť k útoku na člena hliadky alebo k nejakej fyzickej roztržke, kde by zakročovali, pričom by mohlo dôjsť k poškodeniu uniformy člena hliadky. Táto skutočnosť je zrejmá aj z knihy hlásení, na ktorú svedok poukázal.

Taktiež bol vypočutý N., otec obžalovaného, ktorý uviedol, že dňa 6.11.2013 v čase okolo 14.00 h a 15.00 h mu zatelefonoval jeho syn - obžalovaný, že si potrebuje vybrať lieky a musí odísť do mesta, kde v tom čase bol PN. Po príchode domov sa svedok snažil so synom skontaktovať, nakoľko ho nenašiel doma a tento mu nezdvíhal telefón, kde asi okolo 22.00 h mu zatelefonoval riaditeľ OR PZ JD., s ktorým sa pozná a tento mu uviedol, že jeho syn je zadržaný, nakoľko mal zaútočiť na verejného činiteľa. S odstupom času mu zatelefonoval aj syn, ktorý mu rovnako oznámil, že sa nachádza na polícii a požiadal ho, aby mu doniesol lieky, ktoré potreboval. Z tohto dôvodu svedok tomuto doniesol lieky, ktoré

odovzdal stálej službe a prevzal kľúče od auta. Ráno nasledujúceho dňa sa osobne vybral za náčelníkom mestskej polície, s ktorým sa taktiež osobne pozná a požiadal ho o prehratie kamerového záznamu z inkriminovaného dňa, kde náčelník sa spočiatku vyhovára, že záznam má, neskôr, že tento nemá, no následne mu uviedol, že svedok nie je oprávnenou osobou a tento mu nemôže prehrať. Z tohto dôvodu zašiel okolo 08.00 h až 09.00 h za JD. advokátom, ktorého požiadal, aby prevzal právne zastúpenie jeho syna a pomohol mu. Keď bol vo veci činný advokát, jeho syn bol prepustený zo zadržania. Vtedy mu jeho syn oznámil, že jeden z konajúcich policajtov bol pán T., kde svedok sa poznal s pani T. ktorú náhodou s odstupom času stretol pri nákupe, preto túto oslovil, či náhodou jej syna alebo vnuk nepracuje na mestskej polícii. Keď zistil, že sa jedná o syna pani T. požiadal ju, aby mu jej syn zavola, nakoľko sa s ním chce stretnúť, keďže chce zistiť, čo sa v uvedený deň skutočne odohralo, preto jej na seba nechal telefonický kontakt. Na druhý deň mu skutočne pán T. telefonoval, kde si dohodli stretnutie pri reštaurácii Zlatý Bažant v Michalovciach, kde si vypili, potykali si a vtedy mu pán T. oznámil, že pri danom služobnom zákroku sa jeho syn pána P. ani nedotkol, pričom celá akcia bola len dôsledkom toho, že jeho syn si chcel zdokumentovať - fotiť celú záležitosť, preto na neho reagovali policajti takýmto spôsobom. Rovnako uviedol, že musí svedčiť v súlade so svojimi kolegami a nemôže ísť proti nim. Zároveň sa svedok vyjadril k fotografii predloženej súdu zo strany obhajcu, kde uviedol, že túto fotografiu vyhotovil v marci 2014, kedy mu jeho syn zavola, že je opäť predvedený a spútaný na mestskej polícii. Keď za ním došiel svedok na mestskú políciu zbadal to, čo bolo zachytené na fotografii, kde jeho syn bol spútaný a pohodený na mestskej polícii a to z dôvodu, že sa znova nepreukázal dokladom totožnosti. Keď žiadal prepustenie svojho syna pán BH. a pán L. začali byť agresívny voči jeho osobe a žiadali ho, aby opustil priestory mestskej polície. Asi po 15 minútach vyšiel z polície aj syn, kde mu však na polícii stále zadržovali tablet. Z tohto dôvodu sa obrátil na primátora mesta a žiadal o vrátenie neoprávnené zadrživanej veci.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka LD. a svedka IB. súd vykonal konfrontáciu postavením tvárou v tvár, kde obe konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach. Svedok O. do očí svedkovi N. poprel, aby bol so svedkom Z. v reštaurácii, s týmto niečo pil, kde ich rozhovor prebiehal pred neďalekou pizzériou a tomuto uviedol iba to, čo sa skutočne odohralo v inkriminovaný deň, teda to, čo povedal aj na polícii. Podoťkol, že tomuto uviedol aj to, že zo strany jeho syna došlo k fyzickému napadnutiu policajta udretím do hrudníka a strhnutím jeho služobného odznaku. Svedok IB. poprel uvádzané skutočnosti svedkom T. Na hlavnom pojednávaní súd prečítal taktiež výpoveď svedkyne JD., zástupkyne poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s., ktorá sa vyjadrila ku škode, ktorá vznikla ich spoločnosti z titulu nákladov spojených s ošetrením, ktorú si v trestnom konaní neuplatnili. K samotnému skutku sa vyjadriť nevedela.

V súlade s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/79/2018 zo dňa 20.5.2019 súd vypočul na hlavnom pojednávaní svedka T., ktorý vzhľadom na odstup času od spáchania skutku si na tento nevedel spomenúť, pričom zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania. V rámci uvedenej výpovede, ktorá bola prečítaná, svedok uviedol, že niekedy začiatkom roka 2014 bol na firme pána Z.a, kde vykonával údržbárske práce, pričom sa ho opýtal, čo sa stalo na námestí, kde bol v tom čase s kolegom T.. Keď odchádzali z baru zbadali policajta ako fotí autá a druhý si niečo zapisoval. Vtedy si všimli chlapca, ktorý otvoril dvere a sadol do auta. Vtedy k nemu pristúpil policajt a vyžiadal si od neho občiansky preukaz. Keď chlapec chcel zatvoriť dvere, policajt mu v tom zabránil a začal ho vyzývať, aby vystúpil z vozidla. Po vystúpení z vozidla policajt od neho požadoval meno a priezvisko, na čo sa ich chlapec opýtal prečo to od neho požaduje, keďže nemá odznak. Vtedy policajt zodvihol ruku a niečo mu ukázal a začal chlapcovi nadávať. V tom sa chlapec otočil, zohol sa do auta a vybral fotoaparát. Tento si zavesil na krk a zrejme si ho začal nastavovať, aby niečo fotil. V tom ho policajti chceli zastaviť a zatlačili ho k autu a vyzvali ho, aby položil ruky na strechu auta. Vtedy začal chlapec kričať, aby si ľudia všimli, čo s ním policajti robia. V to čase prišlo vozidlo mestskej polície a vybehli z neho ďalší policajti, ktorí spúťali chlapca a odviezli ho. V závere výpovede svedok upresnil, že uvedené vozidlo bolo značky T. bolo zaparkované šikmo smerom k svedkovi. Policajti boli oblečení v uniformách s baretami s označením mestská polícia. Zároveň dodal, že na uniformách policajtov videl odznak iba na jednom z policajtov a druhý z nich odznak nemal. K žiadnemu fyzickému kontaktu medzi chlapcom a mestským policajtom nedošlo, kde takýto kontakt bol iba vtedy, keď ho policajti tlačili k autu a chlapec položil ruky na strechu auta. Rovnako svedok poprel, aby obžalovaný Z. akýmkoľvek spôsobom urážal policajtov alebo im nadával.

Rovnako súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedka MH.a, ktorý sa taktiež nepamätal vzhľadom na odstup času na skutok ku ktorému bol vypočutý v prípravnom konaní a vzhľadom k tomu nechcel

svojou výpoveďou škodiť či už poškodenému alebo obžalovanému. Zotrvával však na svojej výpovedi z prípravného konania. V rámci uvedenej výpovede, ktorú súd prečítal, svedok vypovedal v podstate zhodne s výpoveďou svedka T. pričom však tento uviedol, že vozidlo T. bolo na parkovisku zaparkované kolmo, prednou časťou k budove. Rovnako dodal, že motorizovaná hliadka mestskej polície došla na miesto až v čase, keď osoba už bola spútaná.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré prečítal, a to zápisnicu o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, úradné záznamy príslušníkov mestskej polície P. zo dňa 6.11.2013, záznamu z hliadkovej knihy poškodeného L., záznam o zistení priestupku s oznámením o dopravnom priestupku s fotodokumentáciou, úradný záznam o vykonaní dychovej skúšky u obžalovaného, rozhodnutie OR PZ Michalovce č. ORPZ-MI-ODI2-510/2013-P zo dňa 1.4.2014, lekársku správu MD. o ošetrovaní poškodeného L., odborné vyjadrenie T.a, faktúra spoločnosti ZEKON, úradný záznam OR PZ, OKP Michalovce, úradný záznam OR PZ, OKP, OVK Michalovce zo dňa 14.11.2013, správu náčelníka mestskej polície zo dňa 31.3.2014.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou je zrejmé miesto spáchania skutku, ako aj poškodenie uniformy mestského policajta.

Z úradných záznamov príslušníkov mestskej polície P. zo dňa 6.11.2013 je zrejmý priebeh incidentu, kde uvedené záznamy sú v podstatných bodoch zhodné s výpoveďami svedkov na hlavnom pojednávaní.

Z fotokópie záznamu z hliadkovej knihy poškodeného PH.a sú zrejmé osobné údaje uvádzané obžalovaným T. rámci incidentu.

Zo záznamu o zistení priestupku s oznámením o dopravnom priestupku s fotodokumentáciou je zrejmé, že inšpektor T. spísal záznam o zistení priestupku, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný T. parkovaním s vozidlom MeG. na vyhradenom parkovisku pre taxi, kde menovanému bola vysvetlená skutková podstata priestupku a uložená bloková pokuta 60,-€, ktorú odmietol zaplatiť. Z tohto dôvodu bolo spísané oznámenie o dopravnom priestupku. Z pripojenej fotodokumentácie je zrejmý aj spôsob parkovania vozidla MQ.

Zo záznamu o vykonaní dychovej skúšky obžalovaným súd zistil, že tento v čase vykonania dychovej skúšky nebol pod vplyvom alkoholu.

Z rozhodnutia OR PZ Michalovce č. ORPZ-MI-ODI2-510/2013-P zo dňa 1.4.2014 súd zistil, že týmto rozhodnutím bolo zastavené konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k), zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, z ktorého spáchania bol obvinený T..

Z lekárskej správy T. o ošetrovaní poškodeného L. je zrejmé objektívne zistené zranenie u poškodeného a to pomliaždenie prednej strany hrudníka. Poškodený pri ošetrovaní k vzniku zranenia uviedol, že bol udretý do hrudníka inou osobou. Doba liečenia bola stanovená do 7 dní.

Z odborného vyjadrenia T. je zrejmé, že poškodený utrpel pomliaždenie prednej steny ľavej polovice hrudníka s podkožnou krvnou podliatinou, kde zranenie bolo spôsobené tupým násilím vedeným na predmetnú oblasť s intenzitou miernou až stredne silnou, kde podľa prvotne ošetrojúceho lekára boli prítomné aj objektívne známky poranenia kožného krytu s krvnou podliatinou 7x7 cm. Mohlo sa teda jednať o úder dlaňou do oblasti hrudníka poškodeného a nie iba o strčenie do poškodeného. Počas liečby bol poškodený vo všetkých úkonoch plne sebestačný, samoobslužný a nebol odkázaný na pomoc iných osôb. K obmedzeniu v obvyklom spôsobe života u tohto nedošlo. Uvedené zranenie nezanechalo trvalé následky a jeho bodové ohodnotenie bolestného bolo stanovené na 5 bodov.

Z faktúry spoločnosti ZEKON vystavenej pre odberateľa mesto Michalovce za uniformu mestskej polície súd zistil, že hodnota pánskeho bluzóna - bundy uniformy je 86,34 € s DPH.

Z úradného záznamu OR PZ, OKP Michalovce je zrejmý postup vyšetrovateľa X. v tejto trestnej veci a prevzatie veci, ako aj podozrivého.

Z úradného záznamu OR PZ, OKP, OVK Michalovce zo dňa 14.11.2013 T. je zrejmé, že na mestskej polícii bola vykonaná previerka za účelom zabezpečenia kamerového záznamu mesta Michalovce, kde

bolo zistené, že miesto činu bolo kamerovým systémom snímané, avšak záznam zo dňa 6.11.2013 zachovaný nebol, keďže záznamy systém automaticky odstraňuje po uplynutí 7 dní.

Zo správy náčelníka mestskej polície zo dňa 31.3.2014 vo veci zaslania a poskytnutia kamerového záznamu z miesta činu je zrejmé, že daný incident nebol zaznamenaný na kamerovom zázname mesta Michalovce.

Súd tiež prečítal písomné vyjadrenia obhajcu a obžalovaného ako súčasť obhajoby obžalovaného, v rámci ktorých bola spochybnená výška spôsobenej škody, ako aj odborné vyjadrenie T..

Súd oboznámil aj predloženú fotografiu obžalovaným, z ktorej je zrejmé miesto, kde malo byť odparkované jeho motorové vozidlo spoločne so stanoviskom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, Odbor dopravnej polície zo dňa 14.3.2014.

Rovnako bol oboznámený rozkaz o uložení sankcie za uvedený priestupok OR PZ, ODI Michalovce č. ORPZ-MI-ODI2-510/2013-P zo dňa 6.12.2013, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona 372/90 Zb. o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť dňa 6.11.2013 motorovým vozidlom T. v Michalovciach na Duklianskej ulici, s ktorým mal stáť na vyhradenom parkovacom mieste pre Daniela taxi, začo mu bola uložená pokuta vo výške 60,-€.

Súd oboznámil tiež zápisnicu z ústneho pojednávania na OR PZ, ODI Michalovce zo dňa 24.1.2014 a fotokópiu priestupkového spisu mestskej polície č. P-1210/13 vedeného proti T. pre útok na verejného činiteľa.

Rovnako oboznámil aj kópiu zo záznamu z knihy stálej služby zo dňa 6.11.2013, z ktorej je zrejmé, že dňa 6.11.2013 o 15.00 h pri riešení dopravného priestupku na ulici Duklianskej pri K. vodič vozidla T. napadol člena hliadky L., kde v čase o 15.20 h boli použité hmaty a chvaty, pričom osoba bola predvedená na oddelenie mestskej polície a vyrozumená OR PZ, spracované úradné záznamy a záznamy o použití donucovacích prostriedkov.

Bolo oboznámené potvrdenie lekára MD., z ktorého je zrejmé, že obžalovaný v čase od 5.11.2013 do 20.11.2013 bol práceneschopný a užíval antibiotiká, antihistaminiká, pričom trpel bolesťami hlavy a suchým kašľom.

Oboznámené boli aj ďalšie listinné dôkazy predložené obžalovaným a to trestné oznámenie podané na T. a žiadosť obžalovaného o preskúmanie dôvodnosti obžaloby adresovanú Ministerstvu spravodlivosti SR.

Napokon súd oboznámil správu mestskej polície zo záznamu ku kamerovému systému zo dňa 6.11.2013 a jeho funkčnosti, z ktorej je zrejmé, že dňa 6.11.2013 kamera číslo 3 umiestnená na starom súde nefungovala, pričom je zrejmé, že táto kamera podľa záznamov pracovníkov mestskej polície nefungovala už aj v dňoch 5.11.2013, ako aj 7.11.2013.

V rámci doplnenia dokazovania v súlade s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/79/2018 zo dňa 20.5.2019 súd oboznámil správu mesta Michalovce zo dňa 30.11.2019 k poskytnutiu uzavretých nájomných zmlúv medzi mestom Michalovce a subjektom J. J.i, z ktorej súd zistil, že uvedený podnikateľský subjekt mal v roku 2013 s mestom Michalovce uzavreté dve nájomné zmluvy za užívanie stanovišť taxislužby na území mesta Michalovce a to č. 01/2013/OVŽPaMR-Be zo dňa 25.3.2013 a č. 10/2013/OVŽPaMR-Be zo dňa 22.4.2013.

Na základe nájomnej zmluvy č. 01/2013/OVŽPaMR-Be zo dňa 25.3.2013 bola spoločnosť J. oprávnená užívať vyhradené parkovacie stanovišťa s vozidlami Q. a to do 31.12.2013 na:

- ul. staničnej - pred železničnou stanicou 4 stanovišťa,
- ul. Jána Hollého - pri autobusovej stanici 2 stanovišťa,
- ul. Jána Hollého - pred hotelom Družba 5 stanovišť
- ul. prof. Hlaváča 4 stanovišťa

Na základe nájomnej zmluvy č. 10/2013/OVŽPaMR-Be zo dňa 22.4.2013 bola spoločnosť J. oprávnená užívať vyššie uvedené parkovacie vyhradené parkovacie stanovišťa aj s vozidlom Q. a to do 31.12.2013.

Zároveň na základe rozhodnutia mesta Michalovce v súlade s VZN č. 117/2009 o určení trvalého dopravného značenia DH. zo dňa 11.7.2013 mesto Michalovce určilo J. vyhradené parkovacie miesto použitím a osadením trvalého dopravného značenia v zmysle § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách na mieste Ul. Duklianska pri Námestí osloboditeľov a to trvalé dopravné značenie:

IP 16 parkovacie miesto s vyhradeným státím a
E12 - dodatková tabuľka s textom - J. s povolením mesta.

Zároveň zo správy mesta Michalovce zo dňa 3.12.2019 súd zistil, že spoločnosť J.ola oprávnená užívať vyššie uvedené vyhradené parkovacie miesto na Ul. Duklianskej v Michalovciach aj dňa 6.11.2013.

Súd rovnako oboznámil správu mesta Michalovce, náčelníka mestskej polície Y.u zo dňa 7.4.2020 z ktorej súd zistil, že podľa rozpisu služieb mestských policajtov dňa 6.11.2013 okrem iného vykonávali pešiu hliadku „T. v čase od 13.00 h do 21.00 h inP. - obvod č.1 / cintorín. Rovnako v čase od 7.00 h do 19.00 h vykonávali službu ako motohliadka „ T.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne dospel k záveru, že obžalovaný Y. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke, keďže použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a tohto konania sa dopustil slovne, ako aj fyzicky na mieste verejnosti prístupnom, kde sa dopustil hrubej neslušnosti najmä tým, že napadol iného - príslušníka mestskej polície L..

Obžalovaný Y. je zo spáchania žalovanej trestnej činnosti usvedčovaný najmä výpoveďou poškodeného PH. príslušníkov mestskej polície, ktorí dňa 6.11.2013 riešili dopravný priestupok, z ktorého spáchania bol podozrivý obžalovaný T.. Títo vo svojich výpovediach popisali priebeh skutku, kde v podstatných bodoch zhodne uviedli, že pri dokumentovaní dopravného priestupku na ulici Duklianskej v Michalovciach, ktorého sa mal dopúšťať vodič motorového vozidla zn. T., k tomuto vozidlu pristúpil obžalovaný, ktorý bol vyzvaný k predloženiu dokladov totožnosti, kde tieto však nepredložil. Pri diktovaní osobných údajov svedkovi PH. k tomuto pristúpil a následne ho aj fyzicky napadol tým, že svojou pravou rukou ho udrel do oblasti ľavej strany hrudníka v mieste, kde mal pripnutý služobný odznak. Pri tomto údere schytil služobný odznak a odtrhol ho, čím spôsobil poškodenie uniformy poškodenému. Túto skutočnosť okrem samotného poškodeného potvrdil aj druhý člen hliadky O., ktorý bol bezprostredne prítomný pri poškodenom a obžalovanom. Obaja svedkovia tiež potvrdili, že obžalovaný bol nervózny, agresívny a obom vulgárne nadával a vyhrážal sa im prepustením z práce.

Obžalovaného tiež usvedčujú svojimi výpoveďami aj ďalší svedkovia a to T. príslušníci mestskej polície, ktorí uvedeného dňa vykonávali službu ako motorizovaná hliadka mestskej polície a boli privolaní na miesto činu prostredníctvom stálej služby poškodeným L.. Títo potvrdili, že po ich príchode zbadali okrem členov hliadky, na mieste nachádzajúceho sa obžalovaného, ktorý bol agresívny a sústavne prítomným nadával a používal vulgárne výrazy. Opakovane nereagoval na výzvy príslušníkov polície, pokúšal sa z miesta ujsť a to autom, ako aj peši napriek tomu, že bol opakovane vyzývaný, že je povinný strpieť úkony v súvislosti s objasňovaním priestupku, kde následne boli príslušníci mestskej polície nútení voči tomuto použiť hmaty, chvaty sebaobrany, nasadiť putá a tohto predviesť na mestskú políciu. Rovnako svedkovia potvrdili, že hneď po príchode si u svojho kolegu L. všimli poškodenie uniformy a to jej roztrhnutie, kde im tento na vysvetlenie uviedol, že uniformu mu poškodil - roztrhol obžalovaný Žoľčák, ktorý ho fyzicky napadol.

Obžalovaného ďalej usvedčuje svojou výpoveďou aj svedok IB. príslušník mestskej polície, ktorý dňa 6.11.2013 bol služobne zaradený do stálej služby mestskej polície a prijal oznámenie o dopravnom priestupku. V súvislosti s preverením tohto oznámenia vyslal na miesto hliadku v zložení PH.. Následne zo strany hliadky mu bolo rádiostanicou oznámené napadnutie príslušníka mestskej polície, kde sa malo jednať o fyzický útok, pričom bolo rovnako hliadkou požiadané o vyslanie posíl, preto na uvedené miesto

vyslal motohliadku v zložení T.. Naviac svedok potvrdil, že členovia hliadok pri nástupe do služby boli riadne ustrojení v uniformách mestskej polície, s viditeľným označením mestská polícia, kde žiaden z nich nemal poškodenú uniformu a všetci mali riadne pripnutý odznak mestskej polície. Rovnako svedok uviedol, že uvedeného dňa poškodený, ani hliadka, ktorej bol členom neriešila iný incident, prípadne roztržku, kde by mohlo dôjsť k poškodeniu uniformy poškodeného L. Uvádzané skutočnosti sú zrejme aj z kópie knihy hlásení, z ktorej je zrejme, že uvedeného dňa hliadka neriešila žiadnu situáciu, pri ktorej by došlo k napadnutiu poškodeného.

Ďalej je obžalovaný usvedčovaný aj výpoveďami svedkov MD.a, ktorí sa vyjadrili k objektívne zistenému zraneniu u poškodeného L., ktorý bol prvotne ošetrujúcim lekárom poškodeného na úrazovej chirurgii v Michalovciach zistil u poškodeného zranenie a to pomliaždenie prednej strany hrudníka s podkožným hematómom vo veľkosti 7x7cm, pričom už pri prvotnom vyšetrení poškodený uviedol, že bol napadnutý inou osobou udretím do hrudníka. Tieto skutočnosti uvádzané svedkom potvrdil vo svojej výpovedi aj T., ktorý v trestnom konaní podal odborné vyjadrenie k zraneniu poškodeného L., kde konštatoval totožné, objektívne zistené zranenie a to pohmoždenie prednej strany hrudníka. Rovnako konštatoval, že toto vzniklo pôsobením tupého násillia, resp. pri údere do oblasti hrudnej steny, ktoré nezanecháva známky vonkajšieho poranenia, kde podotkol, že aj drobnému postrčeniu človeka môže predchádzať silný úder do hrudníka.

Napokon je obžalovaný usvedčovaný aj listinnými dôkazmi a to odborným vyjadrením MD. ktoré je v podstatných bodoch zhodné s výpoveďou svedka, v rámci ktorého je uvedený aj mechanizmus vzniku zranenia, kde toto bolo spôsobené tupým násillím vedeným na predmetnú oblasť s intenzitou miernou až stredne silnou. Obžalovaného usvedčujú aj úradné záznamy svedkov P. spísané 6.11.2013, teda bezprostredne po incidente, z ktorých je zrejmy priebeh incidentu, ako aj samotné napadnutie poškodeného L. zo strany obžalovaného a to najmä z úradných záznamov L.. Rovnako obžalovaného usvedčuje aj záznam o zistení priestupku spolu s oznámením o dopravnom priestupku s fotodokumentáciou, z ktorých je zrejme, aký priestupok objasňovala hliadka mestskej polície v zložení L. ako aj poloha odparkovaného vozidla zn. T. ktorého vodičom bol obžalovaný Z.. Taktiež obžalovaného usvedčuje aj zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, z ktorých je zrejme miesto, kde malo dôjsť k napadnutiu poškodeného zo strany obžalovaného, ako aj poškodenie uniformy poškodeného.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd zaoberal aj obranou obžalovaného, ktorý poprel spáchanie trestnej činnosti pričom uviedol, že práve zo strany príslušníkov mestskej polície došlo voči jeho osobe k neprimeranému konaniu, kde potom, čo bol vyzvaný k predloženiu osobných dokladov mu nebolo umožnené tieto doklady predložiť, keďže ich potreboval nájsť vo vozidle, v ktorom sa nachádzali, kde pri diktovaní svojich osobných údajov príslušníkovi mestskej polície L. si u tohto všimol chýbajúci odznak mestskej polície, načo ho upozornil a opýtal sa ho nato, pričom si túto situáciu, v ktorej sa nachádzal chcel zdokumentovať fotoaparátom, ktorý si na tento účel vybral zo svojho motorového vozidla. Vtedy príslušníci mestskej polície sa začali voči jeho osobe správať neprimerane, hrubo, zatlačili ho na jeho motorové vozidlo, kde bol nútený položiť ruky na strechu vozidla, kde po príchode druhej hliadky mu boli nasadené putá za chrbtom, bol odvezený na mestskú políciu, kde mu nebola privolaná ani lekárska pomoc, o ktorú žiadal, keďže mu prišlo zle a odpadol. Takéto konanie príslušníkov mestskej polície obžalovaný hodnotil ako bezdôvodné, nakoľko vyhovel všetkým výzvam mestskej polície a podrobil sa ich úkonom.

Obžalovaný rovnako v rámci predkladaných listinných podaní namietal nezákonný postup príslušníkov mestskej polície, keďže k žiadnemu priestupku nedošlo a títo objasňovali neexistujúci priestupok. Dopravná značka o vyhradenom parkovacom mieste na danom mieste, kde parkoval obžalovaný, bola osadená nesprávne. Poukázal pritom na nájomnú zmluvu č. 01/2013/OVŽPaMR-Be zo dňa 25.3.2013 uzavretú medzi mestom Michalovce a DH.I z ktorej je zrejme, že táto spoločnosť nemala v danom čase prenajaté parkovacie miesto na Ul. Duklianskej. Taktiež pritom poukázal na rozhodnutie ORPZ, ODI Michalovce č. ORPZ-MI-ODI2-510/2013-P zo dňa 1.4.2014 ktorým dopravný inšpektorát Michalovce zastavil konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zo spáchania ktorého bol obvinený T.. Rovnako obžalovaný namietal, že poškodený v čase spáchania skutku nevykonával svoju služobnú činnosť, keďže to nevyplýva zo žiadneho záznamu.

Výpoveď obžalovaného s poukazom na vyššie uvedené dôkazy a výpovede svedkov súd považuje za plne vyvrátenú a účelovú v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. očakávanému trestu. V tejto súvislosti súd opätovne poukazuje najmä na výpovede svedkov P., ktorí v podstate zhodne popísali priebeh skutku, bez logických nesprávností a vzájomných rozporov, pričom súd u týchto nezistil žiaden motív alebo pohnútku pre krivé obvinenie obžalovaného, resp. úmysel tomuto nejakým spôsobom poškodiť, preto nemal dôvod príslušníkom polície v tomto smere neveriť. Rovnako súd poukazuje na správu mesta Michalovce zo dňa 30.11.2019 z ktorej je zrejmé, že J. mala na základe rozhodnutia mesta Michalovce č. V-3218/2013-Be zo dňa 11.7.2013 určené vyhradené parkovacie miesto na Ul. Duklianskej, teda v čase spáchania skutku bola táto spoločnosť dané vyhradené parkovacie miesto užívať a toto bolo správne označené zvislým dopravným značením o vyhradenom parkovacom mieste pre danú spoločnosť v súlade s uvedeným rozhodnutím. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že príslušníci mestskej polície reálne objasňovali priestupok, ktorého sa mal dopustiť práve obžalovaný, ktorý mal zastaviť vozidlo na riadne označenom vyhradenom parkovacom mieste a za tým účelom tohto žiadali o preukázanie jeho totožnosti, teda tomuto adresovali výzvy mestskej polície, ktorým obžalovaný odmietol vyhovieť. Napokon súd poukazuje aj na správu mesta Michalovce zo dňa 7.4.2020, kde z rozpisu služieb je zrejmé, že dňa 6.11.2013 poškodený v čase spáchania skutku vykonával činnosť mestského policajta, teda požíval ochranu verejného činiteľa danú mu Trestným zákonom. S poukazom na uvedené má súd za to, že výhrady a námietky obžalovaného boli vykonanými dôkazmi plne vyvrátené.

Súd podotýka, že ak by obžalovaný vyhovel výzve príslušníkov mestskej polície pri objasňovaní dopravného priestupku, z ktorého spáchania bol obžalovaný dôvodne podozrivý, nebolo by nutné privolať poškodeným PH. prostredníctvom stálej služby na pomoc ďalšiu motohliadku v zložení X., keďže uvedený priestupok by zjavne mohol byť prejednaný iba pešou hliadkou. Je teda zrejmé, že konanie obžalovaného pri objasňovaní priestupku bolo neštandardné tak, ako ho popisujú členovia hliadky, kde vzhľadom k správaniu sa obžalovaného bolo nutné privolať na pomoc motohliadku, ktorá potvrdila takéto správanie sa obžalovaného a napokon zo strany mestskej polície muselo dôjsť k spútaní obžalovaného a jeho predvedeniu na mestskú políciu. Takéto správanie obžalovaného je zrejmé z výpovedí všetkých menovaných svedkov, ako aj svedka IB., ktorí vo svojich výpovediach popísali aj správanie sa obžalovaného po jeho predvedení na mestskú políciu. V podstate všetci konštatovali, že správanie sa obžalovaného bolo neštandardné a tento pôsobil, akoby bol pod vplyvom alkoholu alebo inej omamnej látky. U tohto sa striedali stavy s návalmi smiechu a plaču, ako aj zlosti, kde neprestajne tento nadával a vyhrážal sa. Aj preto bola na miesto privolaná hliadka štátnej polície, ktorá obžalovaného podrobila kontrole na prítomnosť alkoholu v dychu s negatívnym výsledkom. Tvrdenie obžalovaného, ako aj ním predložené lekárske potvrdenia o jeho práceneschopnosti v čase spáchania skutku a užívanie liekov však nijakým spôsobom nevysvetľujú jeho správanie sa a reakcie v inkriminovaný deň.

Rovnako sa súd zaoberal aj výpoveďou otca obžalovaného N.a, ktorý v rámci svojej výpovede uviedol, že od svojho syna sa dozvedel o postupe mestskej polície, čo začal sám riešiť nasledujúci deň u náčelníka mestskej polície a žiadal ho o prehratie kamerového záznamu, ktorý mu nebol prehratý. Zároveň poukázal na to, že sa osobne stretol a rozprával so svedkom O., ktorý sa mu priznal, že v rámci incidentu v podstate k žiadnemu fyzickému útoku zo strany obžalovaného voči príslušníkom mestskej polície nedošlo a konanie mestských policajtov bolo iba odplatou za snahu obžalovaného o zdokumentovanie si situácie jej odfotografovaním, čo ich značne nahnevalo.

Aj výpoveď tohto svedka súd považuje za účelovú a plne vyvrátenú s poukazom na vyššie uvádzané dôkazy. V rámci dokazovania bola vykonaná aj konfrontácia medzi svedkom N., ktorý tak vo svojej výpovedi, ako aj pri konfrontácii poprel, aby v rámci rozhovoru so svedkom IB. tomuto uviedol ním tvrdené skutočnosti. Práve naopak tomuto pri rozhovore potvrdil, že k takémuto fyzickému útoku zo strany obžalovaného skutočne došlo a svedkovi popísal priebeh incidentu tak, ako sa skutočne stal. Uvedenú výpoveď svedka IB. súd vyhodnotil ako účelovú v snahe napomôcť obžalovanému a to aj s prihliadnutím k blízkeho rodinnému vzťahu medzi svedkom a obžalovaným, t.j. otcom a synom, nakoľko tak obžalovaný, ako aj svedok si v danom čase boli vedomí, že v prípade uznania viny a odsúdenia obžalovaného, bude ohrozená ďalšia profesionálna kariéra obžalovaného, ktorý bol advokátskym koncipientom, kde pre výkon činnosti advokáta je zákonom vyžadovaná jeho bezúhonnosť a spoľahlivosť.

Napokon sa súd zaoberal aj výpoveďami svedkov T., ktorí v rámci svojich svedeckých výpovedí v prípravnom konaní uviedli, že boli prítomní ako náhodní okoloidúci uvedeného incidentu a tento pozorovali z bezprostrednej vzdialenosti. Títo mali vidieť, ako k tam stojacemu vozidlu zn. T. pristúpil chlapec, pričom pri vozidle stáli aj príslušníci mestskej polície a niečo si zapisovali. Následne policajti vyzvali chlapca k poskytnutiu jeho údajov, kde jeden z nich začal tieto údaje zapisovať. Vtedy sa chlapec tohto policajta opýtal na odznak, ktorý tento nemal na sebe, na čo policajt vytiahol niečo rukou a ukázal to chlapcovi, kde vtedy sa tento nahol do auta, vybral fotoaparát, zavesil ho na krk a pravdepodobne fotil policajta. Na to ho policajti začali tlačiť k autu, vyzvali ho, aby položil ruky na strechu auta, kde v tom začal chlapec kričať na okoloidúcich, aby si všimli, čo s ním robia policajti. Vtedy prišlo vozidlo mestskej polície, vybehli ďalší policajti a spútaného chlapca odviezli. Obaja svedkovia popreli, aby zo strany tohto chlapca došlo k fyzickému útoku voči príslušníkom mestskej polície.

Pri hodnotení týchto výpovedí súd zistil viaceré vzájomné rozpory medzi výpoveďami svedkov navzájom, ako aj medzi svedkami a obžalovaným. Navyiac svedok T. po opise skutku vo svojej výpovedi nedokázal odpovedať na upresňujúce otázky vyšetrovateľa, ktorými vyšetrovateľ chcel zistiť podrobnosti skutku, ktorý svedok opisoval. Svedok si na tieto nespomínal, resp. nevenoval im pozornosť. Títo svedkovia napriek tomu, že mali incident pozorovať z bezprostrednej blízkosti, kde dokonca mali počuť o čom sa rozprávajú policajti s obžalovaným, rozporne uviedli polohu odparkovaného vozidla, kde T. označil vozidlo ako šikmo zaparkované a T. uviedol, že bolo zaparkované kolmo, prednou časťou k budove. Je zrejmé, že ak títo boli priamymi svedkami incidentu, o takejto skutočnosti by mali vypovedať zhodne. Poloha vozidla je však zrejماً aj z listinných dôkazov a fotodokumentácie.

Rovnako súd poukazuje aj na rozpory vo výpovedi týchto svedkov s výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý uviedol, že potom čo zbadal, že L. nemá pripnutý odznak mestskej polície a snažil sa túto situáciu zdokumentovať fotoaparátom, tento zdvihol nad hlavu oboma rukami a snažil sa miesto odfotografovať. Obaja svedkovia však v rámci svojich výpovedí uviedli, že fotoaparát si obžalovaný zavesil na krk a s týmto sa pokúšal fotografovať. Rovnako súd poukazuje aj na ďalší rozpor vo výpovedi svedka T. a obžalovaného, kde svedok uviedol, že po príchode motorizovanej hliadky už uvedený chlapec pri aute bol spútaný, teda mal nasadené putá, pričom obžalovaný sám uviedol tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, že putá mu boli nasadené až po príchode motohliadky. Uvedené výpovede vzhľadom na tieto rozpory vo výpovediach svedkov navzájom, resp. vo výpovediach svedkov a obžalovaného súd považuje rovnako za účelové v snahe napomôcť obžalovanému. Súd má preto dôvodné pochybnosti o tom, že svedkovia skutočne vypovedali o tom, čo sami videli, vnímali a zažili, keďže nedokázali zodpovedať na všetky otázky vyšetrovateľa a navyiac v určitých podrobnostiach sa dostali do vzájomného rozporu, ako aj rozporu s výpoveďou obžalovaného.

V tejto súvislosti súd považuje za potrebné uviesť, že v danej trestnej veci súd neskúmal a ani sa nezaoberal tým, či obžalovaný sa skutočne dopustil dopravného priestupku, pretože na zistenie a prejednanie priestupku sú príslušné iné orgány, pričom súd zisťoval iba to, či konanie obžalovaného naplnilo niektorú zo skutkových podstát žalovaných trestných činov. Súd zdôrazňuje, že obžalovaný ako advokátsky koncipient, teda osoba znalá práva, mal pri objasňovaní dopravného priestupku uposlúchnuť výzvy príslušníkov mestskej polície a podrobiť sa ich úkonom, kde mohol a mal uviesť svoje námietky v rámci oznámenia o priestupku, kde sa však odmietol vyjadriť a podpísať, pričom ak bol nespokojný s postupom mestských policajtov, resp. namietal prekročenie ich právomocí tak mohol urobiť aj následne po objasnení priestupku a jeho zdokumentovaní príslušníkmi polície a to aj pri jeho predvedení na mestskú políciu. Práve vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho dosiahnuté vzdelanie bol predpoklad, že tento je znalý nielen svojich práv, ale aj povinností vyplývajúcich mu zo zákona a preto bude reagovať zákonným spôsobom a využije všetky oprávnenia, ktoré mu zákon v tomto smere umožňuje. Napriek týmto skutočnostiam sa obžalovaný správal agresívne, vulgárne, nadával príslušníkom polície, odmietal sa podrobiť výzvam a úkonom mestskej polície a napokon fyzicky napadol príslušníka polície. Obžalovaný napriek tomu, že poprel spáchanie trestnej činnosti a konštatoval bezdôvodné obmedzenie osobnej slobody a následné predvedenie príslušníkmi mestskej polície, bezprostredne po tomto konaní nevyužil svoje možnosti vyplývajúce mu zo zákona, nepodal sťažnosť na postup príslušníkov mestskej polície u ich nadriadeného, resp. zriaďovateľa a takto začal konať až so značným odstupom času, kedy vedel, že je v tejto trestnej veci obvinený a mohol predpokladať, čo mu v prípade uznania viny hrozí.

Pre úplnosť súd považuje za potrebné uviesť, že v danej trestnej veci už raz meritórne rozhodol a to rozsudkom č.k. 1T/123/2014-324 zo dňa 30.4.2015 proti ktorému podal obžalovaný opravný prostriedok

o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý rozsudkom sp. zn. 8To/72/2015 zo dňa 28.9.2015 zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a sám vo veci rozhodol, kde v zmysle § 285 písm. b/ Tr. por. obžalovaného spod skutku obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal generálny prokurátor SR ako aj samotný obžalovaný dovolanie. Najvyšší súd SR svojím rozsudkom č.k. 2Tdo/29/2016-485 zo dňa 5.12.2016 v rámci rozhodovania o dovolaní generálneho prokurátora SR rozhodol, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.9.2015 sp. zn. 8To/72/2015 bol porušený zákon v prospech obvineného Y., kde uvedený rozsudok zrušil a prikázal krajskému súdu znova vo veci konať. Zároveň Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2Tdo/48/2016 zo dňa 28.7.2016 odmietol dovolanie obvineného Y. ako nedôvodné.

Následne Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 8To/152/2016-576 zo dňa 22.5.2017 odvolanie obžalovaného Y. ako nedôvodné zamietol.

Na základe sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a čl.38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod sp. zn. 2Tdo/29/2016 a jeho rozsudkom sp. zn. 2Tdo/29/2016 zo dňa 5.12.2016 Ústavný súd Nálezom č.k I. ÚS 249/2017-32 zo dňa 31.8.2017 rozhodol, že základné právo JD. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a čl.38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod sp. zn. 2Tdo/29/2016 a jeho rozsudkom sp. zn. 2Tdo/29/2016 zo dňa 5.12.2016 porušené boli. Zároveň zrušil rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/29/2016 zo dňa 5.12.2016 a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Na základe vyššie uvedeného Nálezu Ústavného súdu SR vo veci opätovne konal a rozhodoval Najvyšší súd SR, kde rozsudkom č.k. 2Tdo/56/2017-697 zo dňa 12.6.2018 rozhodol, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.9.2015 sp. zn. 8To/72/2015 bol porušený zákon v prospech obvineného Y. kde napadnutý rozsudok zrušil a prikázal krajskému súdu znova vo veci konať.

Na podklade rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/56/2017-697 zo dňa 12.6.2018 vo veci opätovne konal a rozhodoval Krajský súd v Košiciach, kde uznesením č.k. 8To/79/2018-862 zo dňa 20.5.2019 zrušil rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/123/2014 zo dňa 30.4.2015 a vrátil vec okresnému súdu aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a vo veci rozhodol. V rámci dôvodov svojho rozhodnutia poukázal na okrem iného na potrebu dôsledne sa zaoberať zákonnosťou postupu príslušníkov mestskej polície, ktorý mali objasňovať priestupok, ktorého sa obžalovaný nedopustil s poukazom na rozhodnutie ORPZ č. ORPZ-MI-ODI2-510/201-P zo dňa 1.4.2014 kde dopravný inšpektorát ORPZ Michalovce konanie o priestupku ktorého sa mal dopustiť obžalovaný Y.k zastavil. Pri tom poukázal aj na nájomnú zmluvu uzavretú medzi mestom Michalovce a nájomcom J., ktorá mala prenajaté stanovišťa taxislužby na dobu určitú do 31.12.2013. Rovnako nariadil okresnému súdu vo veci vypočuť na hlavnom pojednávaní svedkov T. a zväziť vykonanie rekonštrukcie. rovnako dal konajúcemu súdu na zväženie pribratie znalca k posúdeniu poranenia poškodeného z dôvodu namietaného spôsobenia zranenia úderom resp. postrčením. Napokon krajský súd poukázal na vyslovený právny názor Ústavného súdu SR vo vyššie uvedenom Náleze Ústavného súdu SR a potrebu postupu v zmysle ust. § 362b Tr. por.

S poukazom na uvedené konajúci súd viazaný vysloveným právny názorom nadriadeného súdu vykonal doplnenie dokazovania výsluchom svedkov MH., ktorí sa však ku skutku vzhľadom na odstup času nevedeli vyjadriť. Z tohto dôvodu súd nepovažoval za vhodné a účelné ani vykonanie navrhovanej rekonštrukcie, keďže je zrejmé, že svedkovia si na skutok nespomínajú. Rovnako súd zväzil vykonanie znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva a farmácia k zraneniam poškodeného, kde takéto dokazovanie sa javí konajúcemu súdu ako nadbytočné, keďže konajúci súd ustálil skutkový stav tak, že obžalovaný vo vzťahu k poškodenému tohto iba postrčil a nie udrel, čo obžalovaný aj v rámci svojej obhajoby namietal. Keďže konanie obžalovaného nebolo právne kvalifikované aj ako trestný čin ublíženia na zdraví, javí sa potreba ďalšieho dokazovania vo vzťahu k poškodeniu zdravia poškodeného ako nadbytočná a pre potreby trestného konania zjavne postačuje predložené odborné vyjadrenie T..

Konajúci súd sa zároveň zaoberal ako zákonnosťou postupu príslušníkov mestskej polície, ktorí objasňovali dopravný priestupok, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný. Súd na základe novej správy mesta Michalovce zo dňa 30.11.2019 zistil, že podnikateľský subjekt J.I mal na základe rozhodnutia mesta Michalovce vydaného v súlade s VZN č. 117/2009 o určení trvalého dopravného značeniH., Ul. Duklianska, č. V-3218/2013-Be zo dňa 11.7.2013 mesto Michalovce určilo J. vyhradené parkovacie miesto použitím a osadením trvalého dopravného značenia v zmysle § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách na mieste Ul. Duklianska pri Námestí osloboditeľov a to trvalé dopravné značenie:

IP 16 parkovacie miesto s vyhradeným státím a
E12 - dodatková tabuľka s textom - J. s povolením mesta.

Zároveň zo správy mesta Michalovce zo dňa 3.12.2019 súd zistil, že spoločnosť J. bola oprávnená užívať vyššie uvedené vyhradené parkovacie miesto na Ul. Duklianskej v Michalovciach aj dňa 6.11.2013. Na základe uvedeného súd konštatuje, že v danom prípade miesto, kde zaparkoval svoje motorové vozidlo obžalovaný, bolo riadne označeným vyhradeným parkovacím miestom pre podnikateľský subjekt DH. a takýmto konaním, t.j. odstavením vozidla na vyhradenom parkovacom mieste bol obžalovaný dôvodne podozrivý zo spáchania priestupku, ktorí v danom čase a na danom mieste objasňovali príslušníci mestskej polície. Konanie príslušníkov mestskej polície tak v čase ich zákroku bolo vykonávané plne v súlade so zákonom a títo objasňovali priestupok, ktorý sa zjavne stal, nakoľko na vyhradenom parkovacom mieste určenom pre taxislužbu DH. parkovalo vozidlo nepatriace tejto taxislužbe. V tejto súvislosti je preto predložená nájomná zmluva č. 01/2013/OVŽPaMR-Be zo dňa 25.3.2013 a dĺžka nájomného vzťahu bezpredmetná, keďže táto zmluva sa zjavne netýkala vyhradeného parkovacieho miesta na Ul. Duklianskej. Súd pritom poukazuje aj na skutočnosť, že v čase objasňovania priestupku príslušníkmi mestskej polície ešte neexistovalo rozhodnutie ORPZ, ODI Michalovce o priestupku č. ORPZ-MI-ODI2-510/201-P zo dňa 1.4.2014, ktorým bolo konanie o priestupku zastavené, teda príslušníci mestskej polície si nemohli byť vedomí daného rozhodnutia, a postupovali v súlade so zákonom. Podľa názoru konajúceho súdu, s prihliadnutím na nové dôkazy v trestnom konaní, najmä správu mesta Michalovce zo dňa 30.11.2019 a 3.12.2019 a samotné rozhodnutie mesta Michalovce č. V-3218/2013-Be zo dňa 11.7.2013 o určení vyhradeného parkovacieho miesta je veľmi pravdepodobné, že tieto dôkazy v prípade ich zistenia, resp. predloženia v správnom konaní mohli mať zásadný vplyv na rozhodnutie správneho orgánu o priestupku.

Súd v tejto súvislosti poukazuje aj dôvody rozhodnutia správneho orgánu, ktorý zastavil konanie o dopravnom priestupku s poukazom na stanovisko Prezídia policajného zboru, odbor dopravnej polície Bratislava, ktorý konštatoval nesprávne osadenú a umiestnenú dopravnú značku IP 16 Parkovisko - parkovacie miesta s vyhradeným státím s dodatkovou tabuľkou E 12, kde toto značenie malo byť v danom konkrétnom prípade doplnené o vodorovné značenie V 10d - Parkovacie miesta s vyhradeným státím, ktorá dopĺňa zvislú značku IP 16, nakoľko pri takomto prevedení by bolo možné dopravnú značku prehliadnuť.

Z uvedeného je zrejmé, že podkladom pre rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Michalovce bol stanovisko Prezídia policajného zboru, odbor dopravnej polície Bratislava, kde zo samotného rozhodnutia ani uvedeného stanoviska nie je zrejmé o aké zákonné ustanovenia sa Prezídium policajného zboru pri svojom tvrdení opiera a prečo takýto postup mal byť daný iba tomto konkrétnom prípade. Tvrdenie o možnosti prehliadnutia značky je iba akási dedukcia Prezídia policajného zboru, kde takéto tvrdenie by bolo zjavne na mieste, ak by vyhradené parkovacie miesto bolo označené iba vodorovnou dopravnou značkou V10d bez zvislej dopravnej značky IP16, kde najmä v zimnom období pri zasnežení, je možné vodorovnú značku prehliadnuť. Je však veľmi nepravdepodobné aby došlo k prehliadnutiu zvislej dopravnej značky IP16.

V zmysle Vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 9/2009 Z.z. ktorou sa vykonáva zákon o cestne premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorá v čase spáchania skutku upravovala okrem iného aj dopravné značenie, dopravná značka IP 16 označuje „Parkovisko - parkovacie miesta s vyhradeným státím“ t.j. určené parkovisko, kde zastavenie a státie je dovolené len pre určité vozidlo. Okrem času, v ktorom je parkovisko vyhradené, môžu na takto označenom parkovisku zastaviť a stáť aj vodiči iných vozidiel, ak to nie je zakázané. Vyhradenie parkovacieho miesta, resp. vyhradenia státia pre určitú právnickú osobu sa vyjadruje názvom právnickej osoby alebo pre určité vozidlo jeho evidenčným číslom,

alebo pre držiteľov parkovacieho preukazu pre osoby so zdravotným postihnutím dodatkovou tabuľkou (symbolom E15), ale pre vozidlo na určitý účel všeobecne známym označením (napr. BUS, SANITKA) a pod., alebo len evidenčným číslom parkovacieho preukazu. Tieto údaje a doplňujúce údaje, ako údaj o polohe a dovolený spôsob stáť z hľadiska situovania vozidla, možno vyznačiť aj na značke namiesto nápisu RĚSERVÉ alebo na dodatkovej tabuľke E12. Je teda zrejme že v zmysle uvedenej vyhlášky nie je presne stanovené označenie vyhradeného parkovacieho miesta zvislým dopravným značením značkou IP16 a vodorovnou značkou V10d, kde táto už zo svojej podstaty je značkou doplnkovou k značke zvislej. Navyiac v zmysle ust. § 60 ods. 3, ak je nesúlady medzi zvislými dopravnými značkami a vodorovnými dopravnými značkami, zvislé dopravné značky sú nadradené vodorovným dopravným značkám. Je teda zrejme, že stanovisko Policajného prezídia nie je postavené nad zákon a citovanú vyhlášku, ktoré označovanie vyhradeného parkovacieho miesta spôsobom uvádzaným v danom stanovisku neriešia a teda je potrebné postupovať v súlade s týmito právnymi predpismi v zmysle ktorých dané parkovacie miesto, podľa názoru konajúceho súdu, bolo označené správne a v súlade so zákonom.

V zmysle ust. § 362b ods. 1 Tr. por. po doručení nálezu ústavného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu alebo jeho časť, pokračuje orgán činný v trestnom konaní alebo súd v tom štádiu trestného konania, ktoré bezprostredne predchádzalo vydaniu zrušeného rozhodnutia, ak zákon alebo Nález ústavného súdu neustanoví inak. Orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci ústavný súd.

Konajúci súd s poukazom na citované zákonné ustanovenie konštatuje, že vysloveným právnym názorom v Náleze Ústavného súdu SR je viazaný súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené. V danom prípade Ústavný súd SR Nálezom I. ÚS 249/2017-32 zo dňa 31.8.2017 zrušil rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/29/2016 zo dňa 5.12.2016 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Je teda zrejme, že Najvyšší súd SR v rámci ďalšieho konania vo veci po zrušení jeho rozhodnutia Nálezom Ústavného súdu bol povinný sa riadiť vysloveným právnym názorom Ústavného súdu SR, čo tento aj vykonal a v rámci svojho nového rozhodnutia sa podrobne zaoberal aj skutočnosťami na ktoré vo svojom Náleze poukázal Ústavný súd. Zároveň Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku č.k. 2Tdo/56/2017-697 zo dňa 12.6.2018 vyslovil vo veci svoj právny názor, ktorým sa bol povinný riadiť aj Krajský súd v Košiciach, ktorého rozhodnutie Najvyšší súd zrušil.

Odhliadnuc od uvedeného konajúci súd sa dôsledne zaoberal zákonnosťou postupu mestských policajtov a nevzhliadol potrebu vyvodiť z ich postupu nejaké právne konzekvencie, keďže tento vyhodnotil ako zákonný. Navyiac konajúci súd má za to, že vyhodnotenie dôkazov bolo vykonané aj v súlade s vysloveným právnym názorom Najvyššieho súdu, ktorý sám konštatoval, že obžalovaný Y.k ako osoba známa práva i právne špeciálne vzdelaná, napriek vedomosti o povinnosti preukázať svoju totožnosť príslušníkom mestskej polície, ak bol na to vyzvaný, zvolil fyzický útok voči príslušníkovi mestskej polície, bez toho aby sa hliadke pokúsil čo i len náznakom vysvetliť dôvod, pre ktorý ich zákrok považuje za nedôvodný, spôsobil mu nie nepatrné zranenie, na verejnom mieste, pričom mu roztrhol uniformu, kde s poukazom na uvedené nie je možné tvrdiť, že v danom prípade boli naplnené kritéria uvedené v ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., ktorých súčasné naplnenie sa vyžaduje pre vyslovenie, že v danom prípade nejde o trestný čin. Najvyšší súd sám konštatoval, že strčenie rukou obžalovaného do hrudníka poškodeného Pavla Štefana nezvykne zanechať žiadne známky vonkajšieho poranenia, kde v danom prípade zranenie poškodeného tohto nijako neobmedzovalo v obvyklom spôsobe života, ale rozhodne nebolo nepatrné a minimálnej intenzity. Zároveň obžalovaný nie je hodnotený kladne ani negatívne, kde jeho hodnotenie z miesta bydliska je viac menej všeobecné a zamestnávateľ pre krátkosť času tohto objektívne nemohol hodnotiť. Na základe uvedeného nie je možné uzatvoriť, že obžalovaný je hodnotený kladne.

Na základe vyššie uvedených dôkazov má súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný Y.k sa uvedeného dňa 6.11.2013 v čase okolo 15.10 h na Duklianskej ulici v Michalovciach dopustil na mieste verejnosti prístupnom útoku na príslušníka mestskej polície L., ktorý pri plnení úloh mestskej polície je verejným činiteľom, kde tohto fyzicky napadol úderom do hrudníka, pričom mu spôsobil ľahké zranenie a poškodil služobnú uniformu mestskej polície tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a o jeho vine nemal žiadne pochybnosti.

Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený všeobecne. Zo strany svojho zamestnávateľa H. JD. hodnotený nie je. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., kde dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude dosiahnutý uložením výchovného úhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného počas skúšobnej doby. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde ako poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného hodnotil jeho doterajší bezúhonný život a ako priťažujúcu okolnosť hodnotil spáchanie viacerých trestných činov, teda pri rovnosti tak poľahčujúcich, ako aj priťažujúcich okolností bol obžalovanému ukladaný trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe bez jej zvýšenia, resp. zníženia na jej dolnej hranici. Takto uložený trest s prihliadnutím na osobu obžalovaného sa javí súdu ako plne primeraný a dostatočný na jeho nápravu a prevýchovu, aby si uvedomil následky svojho protiprávneho konania a v budúcnosti sa ho nedopúšťal. Okrem individuálnej prevencie takýto trest naplňa aj účel generálnej prevencie, kde bude dostatočne výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti, aby ich odradil od páchania prípadnej obdobnej protiprávnej činnosti. Navyiac pri ukladaní trestu súd prihliadol na tú skutočnosť, že obžalovaný je osoba s právnickým vzdelaním, teda osoba známa práva, t. j. nielen svojich práv, ale aj povinností, ktoré sa vyžadujú rešpektovať a dodržiavať od všetkých členov spoločnosti. Práve takáto osoba, ktorá sa v čase spáchania skutku pripravovala na výkon činnosti advokáta, by mala dodržiavať svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona oveľa dôslednejšie a jej správanie sa na verejnosti je verejnosťou vnímané oveľa citlivejšie, preto sú na takúto osobu kladené oveľa väčšie spoločenské a morálne nároky, keďže takáto osoba by mala v budúcnosti napomáhať iným osobám pri rešpektovaní a dodržiavaní ich práv a ochrane ich záujmov.

Pre úplnosť súd uvádza, že takto uložený výchovný trest s probačným dohľadom sa pre nápravu a prevýchovu obžalovaného javí ako mimoriadne vhodný na dosiahnutie účelu trestu, keďže súd pri ukladaní trestu zohľadňoval aj tú skutočnosť, že obžalovaný si doposiaľ dostatočne neuvedomuje závažnosť svojho konania a jeho následok. Súd zároveň pri ukladaní trestu prihliada aj na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a jeho snahu po náprave, kde v danom prípade obžalovaný doposiaľ neprejavil žiadnu ľútosť nad svojím konaním a snahu napraviť sa, ale práve naopak využívaním svojich práv v zmysle zákona tento opakovane podáva trestné oznámenia na viacerých svedkov vypočutých v tomto konaní, ako aj príslušníkov polície a celú vec bagatelizuje, pričom konanie poškodeného a ostatných príslušníkov mestskej polície považuje za zneužitie ich právomoci.

Práve s poukazom na uvedený postoj obžalovaného k spáchanému skutku súd považuje za vhodné, aby sa tento sám osobne ospravedlnil poškodenému, kde toto ospravedlnenie je potrebné vnímať ako morálnu satisfakciu pre poškodeného L. kde uvedenú povinnosť je možné obžalovanému uložiť iba ako súčasť probačného dohľadu v rámci uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Aj s prihliadnutím na tieto uvádzané skutočnosti je súd toho názoru, že pre naplnenie účelu trestu, je takto uložený trest plne primeraný, zákonný a spravodlivý.

V trestnom konaní si poškodená strana mesto Michalovce uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 86,34 € za poškodenú uniformu -bluzón mestskej policajta, ktorá v dôsledku poškodenia sa mala stať neupotrebitelnou. Súd však v rámci vykonaného dokazovania zistil, že uvedená uniforma je aj v súčasnosti ďalej užívaná poškodeným a jej poškodenie bolo opravené, preto výška skutočne spôsobenej škody nebola v trestnom konaní riadne preukázaná, preto súd poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Rovnako tak súd odkázal s nárokom na náhradu škody aj poškodenú spoločnosť Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s. Bratislava, keďže táto si v trestnom konaní nárok na náhradu škody riadne nevyčíslila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho

vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.